

[Indenrigsministeren.]

skal jo være en frivillig Foranstaltning, og saa skulde man næsten kunne ransage Hjerte og Nyrer hos vedkommende for at se, hvad han nu ellers havde til Hensigt at gøre. Derfor har man set bort fra dette og sagt: her gælder det om at faa saa meget Arbejde i Gang som muligt, og derfor maa man ikke lægge alt for mange Hindringer i Vejen ved Undersøgelser baade paa den ene og den anden Maade. Derfor tager man de Arbejder med, som bliver paabegyndt før den fastsatte Tidsfrist, og som i øvrigt efter nøje Undersøgelse er berettigede til at faa Tilskud fra det offentlige.

Endelig forstod jeg, at det ærede Medlem Hr. Thisted Knudsen mente, at naar der i Lovforslagets § 2, 1ste Linie, efter „Lejere“ staar „Andelshavere“, var det kun Andelshavere inden for Lejernes Kred, der kunde faa Tilskud til Vedligeholdelse. Hvis det er det ærede Medlems Opfattelse, er den forkert. Ordet „Andelshavere“ er sat ind for at sige, at ogsaa Andelshavere kan faa dette Tilskud. Der kan nemlig strides om, om Andelshavere er Ejere eller Lejere eller ingen af Delene; derfor er dette Ord sat ind i Forslaget i en Parentes, og det betyder kun, at ved Siden af de rene Ejere, om jeg saa maa sige, og de rene Lejere kan ogsaa den Mellemting, som Andelshaverne kan siges at være, faa Tilskud.

Det ærede Medlem Hr. Malchau gjorde en Bemærkning om, hvorfor Kommunerne skal betale, da det jo er en Statsopgave, og jeg synes, han sagde noget om: „en saa stor Del“. Jeg kan nu ikke se, det er nogen stor Del: 3 pCt. af den samlede Udgift, medens Staten tager de 27 pCt. Men naar denne Bestemmelse i det hele taget er taget med, er det, fordi Kommunerne skal administrere denne Lov, godkende Arbejderne og se, om de udføres paa forsvarlig Maade. Derfor har vi ment, at de maatte have en vis, om end lille økonomisk Interesse deri. Jeg kan ogsaa gøre opmærksom paa, at naar der med Hensyn til Reparationer af Landejendomme ikke er krævet dette af Kommunen, er det netop, fordi Kommunerne her ikke skal administrere, men Udvalg, som bliver nedsat i de forskellige Omraader. Disse Reparationsarbejder faar heller ikke saa stort et Tilskud; saa vidt jeg husker, er det 25 pCt., der ydes fra det offentlige, hvorimod det her er 30 pCt. Men, som sagt, naar Kommunerne skal deltage i Tilskuddet, er det netop, for at ogsaa de, der skal administrere Loven, kan faa en vis økonomisk Interesse i, at man

gaar forsvarligt frem baade ved selve Antagelsen af Arbejde og ved Udførelsen af det.

Det ærede Medlem spurgte, om ikke ogsaa de offentlige Bygninger kunde trænge til Reparation i større Udstrækning end under normale Forhold. Man har inden for Regeringen drøftet og ogsaa taget Bestemmelse om, at man inden for de enkelte Ministerier skulde undersøge, om der ikke var visse offentlige Bygninger, som kunde trænge til Reparation, hvad der jo sikkert er, og den højtærede Finansminister har paa Forhaand vist Velvilje over for Andragender om at sætte flere Reparationer i Gang, end man ellers vilde have gjort.

Hvad angaar Spørgsmaalet, om Hotel- og Pensionatsejendomme kan komme ind under Loven, vil jeg mene, at det kan de ikke. Man kan ikke, synes jeg, betragte Hoteller og Pensionatsejendomme som egentlige Beboelsesejendomme, og det, Loven drejer sig om, er Beboelsesejendomme. Derfor er det i hvert Fald min Opfattelse, at disse Ejendomme næppe kan komme i Betragtning.

Med Hensyn til Spørgsmaalet, om ikke 10 Mill. Kr. til Laan er for lidt, er det ikke nemt at sige paa Forhaand, hvor meget der kan blive Brug for; men Laanene skal jo placeres inden for en Laanegrænse af 90 pCt., og da der for Tiden synes at være en vis Pengerigelighed i de private Pengeinstitutter, er det vel ikke usandsynligt, at der gennem disse i flere Tilfælde — for ikke at sige i mange Tilfælde — kan opnaas Laan, og derfor er det ikke nemt at sige paa Forhaand, hvor stort et Beløb Staten her kan komme ud for at yde. Men vi ved jo, at skulde det vise sig, at dette Beløb bliver for lille, er der da ikke noget i Vejen for, at man kan foreslaa det forhøjet.

Det ærede Medlem Hr. Malchau stillede ogsaa et Spørgsmaal om, hvorvidt offentlige Beboelsesejendomme kunde komme i Betragtning, og jeg forstod, det ærede Medlem mente, at det kunde de ikke; det var kun private, der kunde det. Der er i Lovforslaget ikke skelnet mellem offentlige og private Beboelsesejendomme. Derfor vil jeg for min Del mene, at ethvert Reparationsarbejde i en Beboelsesejendom, som kan holdes inden for den Ramme, der i øvrigt gælder for Tilskuddet, vil kunne opnaa de samme Fordele, som de private Beboelsesejendomme kan opnaa.

Det ærede Medlem Hr. Axel Christensen udtalte det Haab, at Bestemmelsen i Loven om, at Tilskud almindeligvis kun kan